

MÜKEMMELLİYETÇİ ANNE-BABA TUTUMU

- Bu tutumu benimseyen anne babalar çocuklarını akademik, sosyal, sanatsal, sportif her alanda kusursuz olmalarını beklerler.
- Aile beklentilerinin karşılanması için çocuğu yoğun bir eğitim sürecine alırlar.
- Çocuktan beklentiler yaşının ve kapasitesinin üzerinde.

Bu tutumla yetişen çocuklar; kendi doğal içgüdüleri ve kendisinden beklenenler arasında sıkışıp kalmıştır. Fi kirleri genellikle çok katıdır. Her işte üstün olmak ister ve bunu başaramadığı noktada hayal kırıklığına uğurlarlar. Tüm bunlardan kaynaklı olarak çalışmayı tamamen bırakabilir ve aşağılık duygusu geliştirebilirler.

DEMOKRATİK ANNE-BABA TUTUMU

- Çocuk ayrı bir birey olarak kabul edilir.
- Çocuğun ilgileri göz önünde bulundurulur, yeteneklerini geliştirici ortam hazırlanır.
- Kuralların uygulanmasında çocuğa etkin bir rol ve sorumluluk verilir.
- Çocuğa öğüt verme yerine, yapması istenilen davranışlar açıkça belirtilir.
- Problemlerle baş etme yolları demokratik yollarla yapılır.
- Anne baba çocuğu koşulsuz kabul eder.
- Çocuğa sevgi ile yaklaşır ve onu sevdiğini davranışlarıyla gösterirler.
- Aile çocuğa rehberlik eder, Ancak karar çocuğa aittir.
- Anne baba çocuk için iyi bir modeldir.

Bu tutumla yetişen çocuklar; sosyalleşmiş, işbirliğine hazır, arkadaş canlısı, duygusal ve sosyal açıdan dengeli bireylerdir. Çocuk nerde ne yapması gerektiğini bilir. Saygılı, sorumluluklarını bilen ve çevresi ile olumlu ilişkiler kurabilen bireylerdir.

AŞIRI KORUYUCU VE KAYGILI ANNE-BABA TUTUMU

Bu tutumda;

- Anne baba çocuğun her davranışına müdahale eder.
- Sürekli çocuğa yaşından daha küçükmüş gibi davranır.
- Aile aşırı koruyucudur ve sürekli olarak vericidir.
- Çocuğun kendini tanımasını ve yapabileceklerini fark etmesini engelleyen bir tutumdur.
- Çocuğun bireyselleşme çabalarını engelleyen bir tutumdur.

Bu tutumla yetişen çocuklar; bağımlı kişilik yapısı geliştirirler, çocuk kendi başına karar vermede güçlükler yaşar, kendine güveni yoktur, Genellikle tek başına bir işe başlama ve sürdürme becerilerini gösteremezler.

AŞIRI HOŞGÖRÜLÜ/SERBEST ANNE-BABA TUTUMU

- Çocuğa hiçbir zaman kesin kural konmaz. Konulan kurallar da uygulama ve denetimden uzaktır.

- Bu tutum ev içerisinde geçerli olduğu gibi ev dışında da geçerlidir.
- Çocukların her istedikleri sorgulanmadan yerine getirilir.

- Anne baba çocuğun davranışına karışmaz, sadece büyük problem olduğunda varlığını hissettirir.
- Çocuğun aşırı hareket serbestliği vardır. Kendisine ve çevresine zarar verecek davranışlar da bile müdahale edilmez.

AŞIRI BASKICI VE OTERİTER ANNE-BABA TUTUMU

- Ailede katı bir disiplin anlayışı ve baskıcı bir tutum vardır
- Çocuktan aile içi kurallara koşulsuz uyulması beklenir
- Aile içinde korku hâkimdir ve çocuk korku ile büyür
- Çocuk içine kapanık, çekingen, itaatkâr olabileceği gibi aşırı saldırgan ve zorba da olabilir.
- Çocuktan daima güçlü olma ve kendinden zayıfları ezme isteği vardır.
- Kendine güveni hemen hemen yok gibidir.

Bu tutumla yetişen çocuklar; saldırgan ve uyumsuz davranışlar gösterirler, Arkadaşlarına evde karşılaştığı olumsuz davranışları sergiler, sürekli eleştirildikleri için benlik saygısı geliştiremedikleri görülür.

Çocuklarımızı korku ortamında değil; aile bireylerinin birbirine sevgi ve SAYGI duyduğu bir ortamda büyütelim..

İLGİSİZ VE DUYARSIZ ANNE-BABA TUTUMU

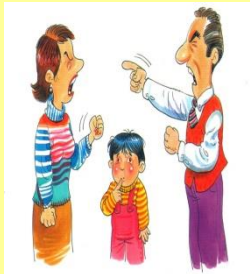
- Çocuğa karşı denetim, çocuğun ilgi ve gereksinimlerine verilen tepki çok düşüktür.
- Sadece anne, sadece baba ya da anne- baba duyarsızdır.
- Çocuklarına yeteri kadar zaman ayırmazlar.
- Çocukları için hiçbir konuda gerekli çabayı harcamazlar.
- Ruhsal durum ve okul başarısıyla ilgilenilmez.

Bu tutumdaki anne-babaların çocuklarında;

- Okula ilgisizlik
- Yanlış arkadaşlıklar kurma
- İçki, sigara gibi zararlı alışkanlıklara başlama eğilimi
- Kural tanımama
- Yanlış davranışlara yönelme davranışları görülür.

TUTARSIZ ANNE-BABA TUTUMU

Anne-baba arasında görüş ayrılıkları vardır. Bir davranışa anne çok tepki verirken baba normal karşılayabilir. Bu tutarsızlık da o davranışın doğru mu yoksa yanlış mı olduğu konusunda çocuğu arada bırakır.

Çocuğun yaptığı bir davranış bazen çok sert bir tepki alabilirken, bazen de çok olumlu karşılanabilmektedir.

- Çocuk hangi davranışı, nerede? Nasıl? Ne zaman? yapacağı konusunda bocalar.
- “Bu davranışı yaparak nasıl cezadan kurtulurum?” şeklinde bir teknik geliştirir.
- Çocuk nasıl davranacağını bilmez.
- İç çatışmalar, huzursuzluk ve öncelikle anne babaya sonra da insanlara karşı güvensizlik oluşur.
- Doğru kararlar alamaz.
- Görüşlerini açıkça söyleyemez.
- Kendini hiçbir ortamda rahat savunamaz.
- Ürkek, herkesin söylediğini kabul eden biri olabilir.

Çocuklarımızla Etkili Bir İletişim Kurabilmek İçin Neler Yapabiliriz?

- Etkin dinleme yapın.
- Onu anladığınızı hissettirin.
- İstedığı kadar kendini ifade etmesine izin verin.
- Onu sürekli eleştirmeyin ve sözlerine değer verin.
- Aldığınız kararlarda onun da fikrini almayı unutmayın.
- Ona güvendiğinizi hissettirin.
- Sorumluluk almasına fırsat verin.
- Değerli olduğunu hissetmesini sağlayın.
- Çocuklarınıza sözlerinizle değil davranışlarınızla örnek olun.

ANNE-BABA TUTUMLARI

KONULU

VELİ BROŞÜRÜ

